

משנה – פסחים

פרק ב - משנה ו

ואלו ירקות שאדם יוצא בהן ידי חובתו {טו} בפסח, בחזרת
ובעלשין ובתמכא ובחרחבינה ובמרור. יוצאין בהן בין
לחין בין יבשין, אבל לא כבושין ולא שלוקין ולא מבשלין.
ומצטרפין לכזית. ויוצאין בקלח שלהן, ובדמאי {יח},
ובמעשר ראשון שנטלה תרומתו, ובמעשר שני והקדש
שנפדו:

פרק ב - משנה ז

אין שורין את המרסן לתרנגולים, אבל חולטין. האשה לא
תשרה את המרסן שתוליה בידה למרחץ, אבל שפה היא
בבשרה יבש. לא ילעס אדם חטין ויניח על מפתו בפסח,
מפני שהן מחמיצות {כ}: